

מכולם שמקבל מני רוחות. **דָכְתִיב מֵאַרְבָּע** רוחות **בָּאֵי הָרוּחַ** שהרוח הרביעי יהיה כלול מרבע רוחות "באוי" ג"י אחד. **אַרְבָּע** רוחות **בָּאֵי** **לֹא בְּתִיב פָּאוֹן, אַלְאָ מֵאַרְבָּע** רוחות **בָּאֵי** ארבע רוחות לא כתוב אלא מרבע תוספת מ' שהרוח הרביעי יהיה כולל מרבע רוחות. **וּבִזּוּמֵי דִמְלָכָא מִשְׁיחָא,** **לֹא יַצְטְּרִבּוּן לְמִילָּפֶת חַד לְחַד** ובימי מלך המשיח לא יצטרכו ללמד אחד לשני, **דְּהָא רֹוחָא דְּלָהּוֹן דְּכָלִיל מִפְּלָרָוּחָין יְדִיעָה בְּלָא** שהרי הרוח שלהם של עם ישראל יהיה כולל מכל ארבע רוחות, ואותו רוח יודיע להם וילמד להם הכל, אמן בודאי שתהיה תוספת דעת לאותם שכבר למדו בחכמה זו. **חַכְמָה וּבִינָה עֲצָח וְגַבּוּרָה** (רוח) **דִעָת וְיִרְאָת** יהוזה. **מִשּׁוּם רֹוחָא דְּכָלִילָא מִפְּלָרָוּחָי** וא"ב בימי מלך המשיח נקבל גם אנחנו מרוח הרביעי זהה שככל כל הרוחות, ונשיג בעצמינו כל החכਮות כל אחד כפי מעלהו בעסק התורה בעזה אם רוח חכמה או בינה וכו', ובודאי שמלך המשיח יעלה על כולם כי יקבל מרבע רוחות עצם. **בְּגִין בְּדַק בְּתִיב,** **מֵאַרְבָּע** רוחות, **דְּאִינְנוּ אַרְבָּע** **דְּכָלִילָן בְּשַׁבָּעָה דְּרָגִין** **עַלְאֵין דְּאָמְרָן** וכן כתוב מרבע רוחות בואי הרוח, שאוטם ד' רוחות כלולים בשבעה מדרגות עליונות שם ב"ק דז"א ובנוק', שם שבע מדרגות עליונות. **וְתַאֲנָא, דְּכָלְהּוּ כְּלִילָן בְּהָאֵי רֹוחָא דְּעַתִּיקָא דְּעַתִּיקִין,** **הַגְּפִיק מִמְּרוֹחָא סְתִימָא הַנּוֹקְבָא דְּחוֹטָמָא** ולמדנו שכל הארבע רוחין הנ"ל כוללים ברוח זהה של א"א שהוא עתיק דעתיקין, היוצא ממוחא

סתימאה לנקב החותם השמאלי דא"א, ונמצא שהוא גורם יציאתם, כי כל אור עליון כולל כולל כל האורות שתחתיו.

וְתָא חֹזֵי, מה בין חוטמָא לְחַוְטָמָא בא וראה מה ההבדל בין חותם דא"א לחותם של ז"א. **חוֹטָמָא דִעֲתִיק יְזִימָן חַיִין מְבָל סְטֶרֶזִי** החותם דא"א הוא חיים מכל צדדיו אף' מנקב השמאלי, כמו שכתב לעיל מחותם שמאל חיים ומחותם ימין חיים. **חוֹטָמָא דִזְעִיר אַפְּיִין, בְּתִיב,** (شمואל ב כב) **עַלְהָ עַשֵּׂן בָּאָפֹו וְאַשׁ מְפִיו תָּאֵכֶל וְגַ�ו'** ובחותם של ז"א כתוב שכאשר ז"א ח"ו כועס או מחותם דז"א מתעורר ה"ג, כי הנה החמש גבורות שבදעת תחלת התגלותם בחותם דז"א, ואח"כ מתפשטים בגופא דז"א, ואם ח"ו יש עוננות חזורים וועלים בחותם דז"א, וגם עולה אש מהבל פיו, ועל זה נאמר. **עַלְהָ עַשֵּׂן בָּאָפֹו** כי העוננות גורמים להתגברות הדינים שבחותם, **וּמְהַהְוָא עַשֵּׂן דְּלִיק נֹר, בְּדִ סְלִיק תְּנִנָּא** ומה העשן נעשה שלhabot של אש, ובallo שלhabot נאחזים המלאכים הפעילים דין בעולם, באשר עולה אותו עשן **לְבָתֶר גָּחָלִים בְּעָרוֹ מְפָנוֹ** ואח"כ מהזה העשן בouriim הгалים, שהם המלאכים הנ"ל שפעילים הדין בעולם. **מְהַזּוֹ מְפָנוֹ** ושאלת תיבת "מןנו" על מי חזור, ומסביר שהזה אינו חזור על ז"א אלא קאי (ג' נוסחי). **מֵאוֹתוֹ עַשֵּׂן. מְהַהְוָא חַוְטָמָא, מְהַהְוָא אַשָּׁא** על אותו עשן הנזכר בתחלת הפסוק, ומאותו חותם מאותו חרוץ אף שנאמר בו עלה עשן באפו, ומאותו אש שנאמר ואש מפיו תאכל שם המלאכים הנ"ל הנאחזים שם.

פָּנָא, כִּד הַהְׁרָא רַב הַמְנוֹנָא סָבָא בַּעַי לְצַלְאָה
צְלֻזְתִּיה למדנו שברצה רב המנונא סבא להתפלל ולהמשיך
 בתפלו רחמים ולהמתיק הדינים שבז"א, אמר, **לְבַעַל הַחוֹטָם אָנִי**
מַתְפֵּלֶל, לְבַעַל הַחוֹטָם אָנִי מַתְחִין [נב] אמר שהוא מכון לבעל
 החוטם דא"א שתמיד החוטם שלו של רחמים בכל עת וזמן ואני מושך מחותמו רוחא דחזי
 וחסד ורחמים לחוטם דו"א להמתיק הדינים שבז"א. וכפלו לשון תפלה ולשון תחנה בנגד
 ב' נקיי החוטם. **וְהִיִּנוּ דְבַתִּיב,** (ישעה מה) **וְתַהֲלַתִּי אַחֲטָם לְךָ**
 דהינו שא"א אומר לו"א שהטהילה והשבח שלי הוא, שאאריך ואמשיך חוטמי לך ואמשיך
 לך רחמים וחסדים, להמתיק הדינים שלך ע"י תפילה ולהמתיק הדינים של המלכות ע"י
 תחוננים, וזה "ותהילתך" דהינו המלכות שלי של א"א "אתחטם לך" נתגלתה בחוטם שלך
 למתק דין, **הָאֵי קָרָא עֲתִיק יוֹמִין אָמָרוֹ** זה הפסוק אמרו א"א לו"א
 ותהלתי המלכות שלי מתגלת בחוטם שלך.

פָּנָא אָרְכָּא דְחוֹטָמָא תִּלְתָּ מֵאָה וְחַמְשָׁה וְשֶׁבְעִין
עַלְמִין אַתְמַלִּין מִן הַחֹיוֹחַ צוֹטָמָא למדנו כי הארך
 אפיקים של החוטם והרחמים הגדולים שלו, הם שע"ה אוורות נעלמים, והם גבורות שחוטם
 דא"א כי שם יש גבורות, והם נכפים שם מטעם שמקבלים משע"ה חסדים דייסוד דעתיק
 המלווה במעח דא"א, ומהם מקבלת מלכות דעתיק שמלווה בחוטם דא"א, ועי"ז

[נב] הטעם שא"א נקרא בעל החוטם כי הוא פועלם בו להפכו מרחמים לדין אלא תמיד הוא
 בעליים על החוטם שלו, שאין מעשה התחתונים בח"י רחמים מבחינת חיים ואיןו משתנה כלל.

מתתקים דיני החוטם דא"א, וו"ש אתמולין מהו חוטמא לומר שהשע"ה גבורות מתלאות ונתקות מחסדים שבחוטם. **ובכל ה' מתקבון בזעיר אנפין** וכל האורות האלה מתחברים אל הו"א למק הדין שבחוטם שלו, כי אין הדברים נתקים אלא בשורשם **ה' תשבחתה רתקונא דחוטמא הוא כל האמור הם השבחים של תיקון החוטם דא"א,قبال תקוני דעתיק יומין אהת חזון ולא אהת חזון** הוא תיקון החוטם וכל התיקונים דעתיק שהם שבעה תחתנות דעתיק שמחלבים בג"ט קע"ר פ"ח דא"א, שם גולגולתא טלא דברולחא קרומה دائירא, עמר נקא, רעוא דרעווין, פקיה דעינין, חוטמא, נראים ומושגים, ואינם נראים ומושגים, דהיינו, **אהת חזון למארי מדין ולא אהת חזון לבלא** נראים לחכמים הנודלים בעלי המידות יושבי על מדין, ולא נראים לכולם לשאר החכמים.

עתה מתחיל הרשב"י ב"ג שבחים כנגד י"ג תיקוד והם:

- א, דיקנא יקירה עילאה דסבא קדישא.
- ב, דיקנא דההוא תושבתה שאמר ג, מיכה הנביא.
- ד, דיקנא סטים ויקיר מכל תיקוני.
- ה, דיקנא דלא ידען עילאן ותתאין.
- ו, דיקנא דהיא תושבתה דבל תושבhin.
- ז, תליא עד טיבורה.
- ח, חירא בתלנא.
- ט, יקירה דיקירין.
- י, טמירה דטמירין.
- יא, מהימנותא דמהימנותא דבלא.
- יב, נחית בשוקלא.
- יג, דיקנא שלימה.